

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

XXI. De regulis quas Sancti circa sacræ Communionis vsum præscribunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

*De Regulis quas Sancti circa sacrae Commu-
nionis usum praescribunt.*

Quia Confessario iudicandum esse ostendimus, quoties in mense aut hebdomada Seruus Dei salutis suae studiosus, ad sanctiss. Eucharistiae Sacramentum accedere possit; nobis iam regulae proponendae sunt, quas Sancti praescribunt, ut idem intelligat, quid sequi oporteat.

Res magni momenti est, hunc nodum appositè declarare, nec palpando, sed lumen solum à Deo nobis infusum sequendo tangere. Certissimum autem est Deum velle, ut in sacrae Communionis frequentatione mediocritas obseruetur, nec pro cuiusque voluntate ad eam accedatur. Hanc voluntatem manifestauit, cum S. matri Ecclesiae suggestit, ut sub mortalis peccati poena praeciperet, ne vel Sacerdos vel Praelatus aliquis, quantumuis sanctus plus quam semel in die celebraret. Causa vero, cur hoc ordinauerit est, (ut Alexander Papa ait, Doctoresque confitentur) singularis & maxima reuerentia sanctiss. Sacramento debita, postulans, ne homo quotiescunque voluerit accedat. Si ergo in sacro faciendo & sub illo communicando, quod ad utilitatem totius

Ec-

Ecclesiæ spectat, Deus hanc normā regulamq; præscribi voluit; vt hac ratione significaret, ad gloriam & obsequiū suum, Ecclesiæ vero sanctæ progressum vtilius esse, debitā erga hoc sanctiss. Sacramētum reuerentiā, vnicum Sacrum communiter celebrando seruare, quā si quilibet Sacerdos plura in die sacrificia offerret; sequitur æquum & conueniens esse, vt multò magis in particulari S. Cōmunionis perceptione, (qua non ita totius Ecclesiæ communi bono detrimentum, ac sacro Missæ sacrificio affertur) ordo & modus seruetur, ad reuerentiam sanctiss. Sacramento conuenientem obseruandam.

Regula porrò quā sancti constituūt, hæc est: Quando Confessarius animaduertit, aliquē valdè puram conscientiam & sinceram ad sanctiss. Sacramentum percipiendum deuotionem habere, & quò sepius accedit, eò puriorem euadere, suorum peccatorum venialium numerū diminuere; in pietate similiter, feruore, pietate, caritate, alijsq; omnibus virtutibus maiore progressum facere, eiusmodi homini securè sapi^o cōmunicandi licentiam facere potest: Sed cum alicui frequenter communicanti, veram deuotionem ad hoc necessariā

*D. Thom. 3.
Paul 1. Co
12. lect. 7.
Gerson de
cogn. pecc
veni 2.*

deesse videt, parumq; huiusmodi proficere animaduertit, eò quòd iracundiæ, impatientiæ, & superbiæ motus adhuc in ipso hæreant, linguã non contineat, & peccata venialia, quæ tepiditatis interioris causa sunt, facillè committat: huic frequens Cõmunio interdicens esset. Hanc generalem SS. doctrinam S.

In 4. sent. d.

2. a. vlt. q. 2

Bonauentura his verbis declarat: *Quia ergò tempore Ecclesie primitiue erant mundi per Baptismi innocentiam & charitatem, ardentes per donationem Spiritus sancti, ideò congruebat eis quotidie communicare. Quia verò postmodum charitas refriguit, & per peccata munditia baptismalis, vt in pluribus perditã fuit, relicta fuit iudicio & conscientie vniuscuiusque, vt reciperet, quando se dispositum videret. Qui se videat, se esse in statu Ecclesie primitiue, laudandum est quotidie communicare. Si autem in statu Ecclesie finalis, vipote frigidum & tardum; laudandum est quòd raro. Si autem medio modo, medio modo debet se habere; & aliquando debet cessare, vt addiscat reuereri; aliquando accedere, vt instammetur amore: quia tali hospiti debetur honor, debetur & amor, &c. Hæc D. Bonauentura.*

10. 3. q. 80.

10.

Aug. de

Idem S. Thomas hoc modo refert: Si aliquis ad hoc se quotidie paratum inueniat, laudabile est, quod quotidie sumat. Nam in

præ-

primitiua Ecclesia, quando magna vigeat *Eccl. dogm*
 deuotio fidei Christianæ, statutū fuit, vt quo- *ca 53. & c.*
 tidie fideles communicarent. Postmodum ve- *quotid. d. 2.*
 rò diminuto fidei seruore, consultum est om-
 nibus diebus Dominicis esse communicandū.
 Hæc D. Thomæ verba sunt, quæ ex au-
 thoritate S. Augustini & Ecclesiæ Ca-
 tholicæ doctrina confirmat.

CAPVT XXII.

De prudentia quam Confessarij in hac re iux-
 ta Sanctorum doctrinam adhibere debent.

EX superiori Sanctorum Docto-
 rum instructione colligi potest,
 qua nunc prudentia Confessarij
 uti debeat, vt quempiam ad sacram
 Domini mēsam admittat, vel ab ea re-
 pellat. Qui Deo reuera seruire statue-
 runt, ijs licentia concedi potest, vt deci-
 moquinto aut octauo quoque die SS.
 Sacramentum percipiant. Quidam ta-
 men existimant, hanc octauo quouis
 die cōmunicandi licentiā, non nisi ho-
 minibus singulari virtutum decore or-
 natis concedendam esse: At ex S. Augu-
 stini sententia, cum Sacramenta fre-
 quenter visitantur; omnibus hæc cōsue-
 tudo permitti potest, qui seriò vitā re-
 uocare cœperūt, studiosè mortalia pec-
 cata fugiūt. Qui collectos sensus & nō
 distractos habent, & ex sanctiss. Sacra-